

Lumina lumii

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Nici mie nu-mi plac multe, dar încerc
Să nu confund speranța cu refuzul,
Iar dacă uneori mă-nvârt în cerc
Privesc spre cer, mi-ascut pe zări auzul

Și vreau să simt intens, de-aceea risc
Să ard până la capătul voinței,
Nu-mi poate sta în cale niciun pisc
Oricât de 'nalt de teama suferinței

Că pot să pierd. Ce e să fie-al meu
Mă va găsi mereu și mă voi naște
De mii de ori să-i cer lui Dumnezeu
Să-ți fiu cândva o candelă de Paște.

- În tine am găsit tot ce-am visat,
Speranța ce-o aduce răsăritul,
Prin câte vieți și lumi m-am perindat
Ai fost poemul meu și infinitul.

Intensitatea focului nestins
Mi-ai strecurat-o-n suflet să mă țină
În noapte treaz, de-aceea m-am deprins
Cu veșnicii născute din lumină.

Când am pierdut ceva, mi-am zis c-a fost
A sortii-ntortocheată nebunie
Pentru-a găsi un drum ce pe de rost
L-am cunoscut mereu, spre poezie.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș